

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 7C/153/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514202955
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2514202955.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31575951, proti žalovanému: G.. M. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, K., o zaplatenie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi zmluvný úrok v sume 1.225,75 eura v mesačných splátkach po 50,- eur, vždy do 25. dňa príslušného mesiaca, počnúc mesiacom bezprostredne nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne tento rozsudok právoplatnosť, až do úplného vyrovnania, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania žalovaného s plnením ktorejkoľvek splátky.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobkyňi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 96,26 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 28.4.2014, doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 29.4.2014, sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplatenia istiny vo výške 1.892,18 eura, nezaplateného úroku z úveru v sume 111,27 eura z neuhradených splátok za obdobie do dátumu predčasnej splatnosti úveru, nezaplatených sankčných poplatkov v sume 9,78 eura, 12,90 % ročného úroku z nezaplatenej istiny od 29.4.2014 do zaplatenia, 8 % ročného úroku z omeškania z nezaplatenej istiny a z nezaplatených úrokov od 10.4.2014 do zaplatenia, poplatkov za upomienky v sume 61,66 eura, všetko titulom nesplatenia úveru. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania. Veci bola pridelená spisová značka 13Ro/58/2014.

2. Žalobný nárok odvodzovala žalobkyňa od zmluvného vzťahu strán sporu založeného úverovou zmluvou zo dňa 21.11.2012, na základe ktorej poskytla žalovanému peňažné prostriedky v sume 2.000,- eur na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX určený žalovaným. Poskytnuté peňažné prostriedky sa žalovaný zaviazal vrátiť aj s príslušenstvom splátkami s tým, že pri pravidelnom splácaní by mal úver splatiť do 15.11.2022. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, žalobkyňa listom zo dňa 18.3.2014 vyzvala žalovaného na predčasné splatenie celého úveru v lehote do 9.4.2014, ktorý nebol uhradený, výška ktorého ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 2.074,89 eura. Pohľadávku v časti 1.892,18 eura si žalobkyňa uplatnila titulom dlžnej istiny úveru, pohľadávku v časti 111,27 eura titulom neuhradeného ročného zmluvného úroku, ktorý bol žalovaný povinný platiť v rámci splátok úveru v období do zosplatenia úveru, pohľadávku v časti 9,78 eura si uplatnila titulom nezaplatených sankčných poplatkov a pohľadávku v časti 61,66 eura titulom neuhradených poplatkov za upomienky. Uviedla, že istina úveru a nezaplatené úroky sú od 10.4.2014 sankcionované sankčnou províziou vo

výške 8 % ročne, ktorá podľa zmluvy predstavuje dohodnutý úrok z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

3. Nakoľko vo veci nebolo možné rozhodnúť platobným rozkazom, bola preradená do súdneho registra C, a dňa 6.8.2014 jej bola pridelená nová spisová značka: 7C/153/2014.

4. Žalobkyňa podaním zo dňa 2.3.2015, doručeným súdu dňa 6.3.2015, vzala žalobu v časti o zaplatenie poplatkov za upomienky v sume 61,66 eura späť. Dôvod čiastočného späťvzatia neuviedla.

5. Žalovaný sa k žalobe vôbec písomne nevyjadril.

6. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, vykonal dokazovanie, a rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 7C/153/2014-82 zo dňa 31.10.2019, ktorým výrokom I. konanie v časti o zaplatenie poplatkov v sume 61,66 eura zastavil, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.013,23 eura s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.892,18 eura od 10.04.2014 až do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 120 eur, vždy do 25. dňa príslušného mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného vyrovnania, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania žalovaného s plnením ktorejkoľvek splátky, výrokom III. v prevyšujúcej časti o zaplatenie zmluvného úroku za obdobie od 29.04.2014 a úroku z omeškania z nezaplatených úrokov žalobu zamietol, a výrokom IV. priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 94,06 %. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 9, § 54 ods. 1, 2, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 a § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“), § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, v znení neskorších predpisov (ďalej ako len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“). § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „ZoSÚ“ alebo „zákon č. 129/2010 Z. z.“), § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., § 145 ods. 2, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej ako len „CSP“). Súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol dňa 21.11.2012 záväzkový právny vzťah založený úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa žalobca ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi bezúčelový bezhotovostný úver v sume 2.000 eur za podmienok pre poskytnutie úveru stanovených uvedenou zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako len „VOP“). Žalovaný porušil platobnú disciplínu, preto žalobca po predchádzajúcich upozorneniach vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru k 9.4.2014. Predmetná zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ako aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ, pretože žalobkyňa poskytla žalovanému plnenie v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy a pri plnení zo zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Ide o tzv. formulárovú zmluvu na predtlačenom formulári, do ktorej boli dopísané iba niektoré údaje. Súd ďalej skonštatoval, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje také nedostatky, s ktorými by zákon spájal sankciu bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, a preto súd prvej inštancie žalobe ako skutkovo a právne dôvodnej vyhovel, s výnimkou úrokov z úveru za obdobie po zosplatnení úveru a úrokov z omeškania z vyčíslených úrokov z úveru. V časti 12,90 % ročného zmluvného úroku z dlžnej istiny úveru za obdobie po zosplatnení úveru súd prvej inštancie žalobu zamietol (III. výrok) z dôvodu, že ak veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný, nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie úrokov z úveru. V tejto súvislosti konajúci súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012. Súd zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania z vyčíslených úrokov z úveru (III. výrok) z dôvodu, že zohľadnil spotrebiteľský charakter predmetného zmluvného vzťahu, na ktorý sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 ods. 2 OZ), pričom Občiansky zákonník neumožňuje veriteľovi pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka požadovať aj príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky, t. j. ani úroky z omeškania z úrokov z úveru, a to ani v prípade, že sú vyčíslené, pretože aj vyčíslený úrok je stále „len“ príslušenstvom pohľadávky, a nie pohľadávkou samotnou. V tejto časti žalobca preukázateľne požadoval úroky z omeškania z úrokov z úveru, tzv. anatocizmus, t. j. požadovanie úrokov z úrokov, čo slovenský právny poriadok neumožňuje, súdu preto neostávalo nič iné, iba žalobu zamietnuť aj v tejto časti. Rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 7.2.2020 iba v I. a v II. výroku.

7. Vo výrokoch III. a IV. bol rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 31.10.2019 zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 10CoCsp/24/2020-136 zo dňa 26.5.2021. Zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 2.7.2021. Odvolací súd skonštatoval, že priamo sa k otázke nároku na úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru vyjadril Najvyšší súd SR až vo veci sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16. júna 2020, keď dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Poukázal na to, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru, pričom Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník, nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že zosplatenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny a dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená, že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere.

8. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení ďalej uviedol, že z obsahu spisového materiálu jednoznačne nevyplýva, akú sumu mal žalovaný zaplatiť z dôvodu zmluvného úroku vo výške 12,9 % ročne ako ceny peňazí do konečnej splatnosti úveru - teda do 15.11.2022 a akú sumu z uvedeného dôvodu zaplatil. Z prehľadu úhrad a ich započítania, predložených žalobcom súdu prvej inštancie pritom vyplýva, že ide o anuitné splátky, teda splátky pri ktorých sa nemení výška splátky počas obdobia splácania úveru, mení sa len pomer medzi výškou istiny a výškou úroku, keď na začiatku splácania úveru je vyšší pomer úroku oproti istine, ku koncu doby splácania je väčší pomer istiny oproti úroku. Nie je teda možné, aby súd jednoduchým matematickým výpočtom zistil, akú sumu zaplatil žalovaný z dôvodu zmluvných úrokov a akú sumu mal do konečnej splatnosti úveru ešte na úrokoch zaplatiť. Až po zistení uvedených údajov - pričom dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi - za dohodnuté obdobie splácania úveru je možné zistiť, akú sumu je ešte žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi z dôvodu zaplatenia zmluvného úroku odo dňa predčasnej splatnosti úveru do zmluvne dohodnutej konečnej splatnosti úveru.

9. K odvolacej námietke žalobkyne vo vzťahu k nepriznaniu úroku z omeškania z nezaplatených úrokov z úveru, odvolací súd skonštatoval, že súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 121 ods. 3 OZ, v zmysle ktorého sú úroky a úroky z omeškania príslušenstvom pohľadávky. Súdna prax riešila aj otázku možnosti požadovať úroky z omeškania z úrokov (zmluvných), pričom Najvyšší súd Českej republiky konštatoval (sp. zn. 33Cdo/2041/2008 publikované pod R (Č) 5/2006), že Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úroky z omeškania) v prípade omeškania s platením príslušenstva pohľadávky (dohodnutých zmluvných úrokov); tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny. S poukazom na citované rozhodnutie je zrejmé, že súd prvej inštancie sa správne vyrovnal aj s vyššie uvedeným nárokom žalobcu, súd prvej inštancie však nerozhodol o celom predmete nároku žalobcu na úrok z omeškania z nezaplatených úrokov, pretože žalobca sa domáhal tohto nároku od 10.4.2014 a zo znenia výroku III. nie je jednoznačné v akom rozsahu je úrok z omeškania zamietnutý.

10. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu, vyjadreného v zrušujúcom uznesení, súd prvej inštancie v napadnutom III. výroku nesprávne právne vec posúdil (v časti zaplatenia zmluvného úroku z nezaplatených istiny po zosplatení), bolo preto potrebné tento napadnutý výrok zrušiť a súčasne zrušiť

aj závislý výrok o nároku na náhradu trov konania. Úlohou súdu prvej inštancie bolo vec v zrušenom rozsahu opätovne preskúmať, a v tomto rozsahu zaoberať sa vecnou a právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatneného nároku na zmluvný úrok z istiny po zosplatnení úveru v zmysle záverov rozhodnutí súdnych autorít, vykonané dokazovanie komplexne vyhodnotiť, následne vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite riadne odôvodniť.

11. Po právoplatnosti zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu nariadil súd prvej inštancie na prejednanie veci v zrušenom rozsahu ďalšie pojednávanie na deň 12.10.2021, na ktoré sa dostavil iba žalovaný. Žalobkyňa ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní, pričom súhlasila s pojednávaním a s rozhodnutím vo veci v jej neprítomnosti. Súd preto podľa 180 CSP vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobkyne.

12. Súd opätovne vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o žalobnom nároku v rozsahu, v ktorom bol zrušený odvolacím súdom, a to listinami, konkrétne úverovou zmluvou, výpisom z účtu, upomienkami, výzvou na predčasné splatenie úveru, doručenkou, výpisom z hlavnej knihy žalobkyne, lustráciou v Sociálnej poisťovni, ako aj vyjadrením žalovaného, doplneným o písomné vyjadrenie žalobkyne zo dňa 28.6.2021, o prehľad splácania do predčasného zosplatnenia, o prehľad splácania po predčasnom zosplatnení, o aktuálnu lustráciu v Sociálnej poisťovni, ako aj o ďalšie vyjadrenie žalovaného, a zistil tento skutkový stav:

13. Z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 21.11.2012 medzi žalobkyňou ako bankou a žalovaným ako klientom súd zistil, že zmluvu uzavreli s odkazom na § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalobkyňa sa zaviazala poskytnúť žalovanému bezúčelový bezhotovostný úver v sume 2.000,- eur za splnenia podmienok pre poskytnutie úveru stanovených touto zmluvou a vo VOP. Strany sa dohodli na fixnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 12,90 % p. a. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť v 120 pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške po 29,90 eura, splatných do 15. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka úveru bola splatná dňa 17.12.2012 a termín konečnej splatnosti úveru mal byť dňa 15.11.2022. Žalovaný sa zaviazal platiť banke za správu úverového účtu poplatkov v sume 1,99 eura mesačne. Celkom sa zaviazal zaplatiť banke sumu 3.826,80 eura, ktorá v sebe zahŕňala tak istinu reálne poskytnutého úveru, ako aj celkové náklady žalovaného spojených s úverom. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) podľa zmluvy bola 15,80 %, priemerná RPMN podľa zmluvy bola 19,37 %. V čl. 4., v bode 4.1. zmluvy sa strany dohodli, že v prípade, ak žalovaný nezaplatí splátku včas, žalobkyňa má právo na úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z nesplatennej splátky až do jej zaplatenia. V bode 4.2.1. zmluvy sa strany dohodli, že v prípade, že žalovaný poruší alebo nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z tejto zmluvy a záväzok vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania, vrátane omeškania s platením, žalobkyňa je, okrem iného, oprávnená žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov žalovaného voči žalobkyňi vyplývajúcich z tejto zmluvy. Súčasť zmluvy tvorili VOP a sadzobník poplatkov.

14. Z výpisov z účtu žalovaného súd zistil, že dňa 21.11.2012 bol žalovanému žalobkyňou poskytnutý úver v sume 2.000,- eur na účet žalovaného, z ktorého žalovaný čerpal v hotovosti sumu 1.000,- eur dňa 21.11.2012 a sumu 300,- eur dňa 30.11.2012. Žalovaný neplatil splátky úveru riadne a včas, čo viedlo žalobkyňu k zosplatneniu úveru k 10.4.2014, pričom výška dlžnej istiny ku dňu zosplatnenia bola 1.892,18 eura.

15. Žalobkyňa upomienkami zo dňa 23.12.2013 a zo dňa 20.1.2014 upozornila žalovaného na omeškание s platením splátok a na oprávnenie žalobkyne požadovať od neho jednorazové splatenie celej dlžnej sumy v prípade, že žalovaný neuhradí dlžné splátky ani v dodatočných lehotách určených žalobkyňou v týchto upomienkach.

16. Žalobkyňa výzvou zo dňa 18.3.2014 na predčasné splatenie úveru oznámila žalovanému, že sa rozhodla pre vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2012 z dôvodu, že, napriek opakovanej snahe žalobkyne o vyriešenie vzniknutej situácie spôsobenej neplnením podmienok z úverovej zmluvy žalovaným, žalovaný neobnovil plnenie svojich zmluvných povinností. Zároveň žalovaného vyzvala na zaplatenie celého dlhu v sume 2.038,52 eura vrátane príslušenstva v lehote do 9.4.2014. Výzvu si žalovaný prevzal dňa 21.3.2014.

17. Z výpisu z hlavnej knihy žalobkyne k 11.4.2014 súd zistil, že k danému dňu žalovaný z predmetnej zmluvy dlhoval žalobkyni celkom sumu 1.993,06 eura, pozostávajúcu z nezaplatenej istiny úveru vo výške 1.892,18 eura, nezaplatených úrokov vo výške 99,07 eura, nezaplatených sankčných poplatkov v sume 1,81 eura, a od 10.4.2014 aj z úrokov vo výške 12,90 % p. a. z nezaplatenej istiny, z 8 % p. a. sankčného poplatku z nezaplatenej istiny a z 8 % p. a. sankčného poplatku z nezaplatených úrokov.

18. Žalovaný na pojednávaní dňa 31.10.2019 predniesol súdu, že uzavrel so žalobkyňou predmetnú úverovú zmluvu, pričom úver si vzal v banke preto, aby pomohol niekomu inému. Uviedol, že vzniknutý dlh môže splácať v splátkach po 30,- eur mesačne, pretože už spláca OTP banke, a.s. splátky vo výške 250,- eur, VÚB, a.s. splátky vo výške 100,- eur mesačne a že platí za nájom 2-izbového bytu v Bratislave sumu 600,- eur mesačne v Záhorskej Bystrici. Je slobodný, detí nemá. Súdom mu nebola určená žiadna vyživovacia povinnosť.

19. Na pojednávaní dňa 12.10.2021 predniesol žalovaný konajúcemu súdu, že žalobkyňa od neho vymáha sumu, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný skorším rozsudkom vydaným v tomto spore, ktorú sumu vymáha v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica. Banka na príkaz exekútora zablokovala žalovanému účet. Súdnemu exekútorovi predložil žalovaný doklady o uhradených sumách, na základe čoho bol exekučnému súdu postúpený návrh na zastavenie exekúcie. Osobné, majetkové, rodinné pomery žalovaného sú rovnaké, aké boli v čase vyhlásenia prvého rozsudku v tomto spore, naďalej býva v byte v Bratislave, za ktorý platí mesačne 600,- eur ako nájomné a zálohové platby, je slobodný, vyživovacie povinnosti nemá. Okrem predmetného záväzku je povinný platiť ČSOB splátky vo výške 250,- eur mesačne. Požiadal konajúci súd, aby mu povolil zaplatiť súdom uloženú sumu, na zaplatenie ktorej ho súd zaviazal v časti predmetu sporu, v ktorej bol skorší rozsudok zrušený odvolacím súdom, v splátkach vo výške po 50,- eur mesačne.

20. Lustráciami v Sociálnej poisťovni súd zistil, že žalovaný je zamestnaný v obchodnej spoločnosti so sídlom v Bratislave, pričom jeho príjem z pracovného pomeru za obdobie od januára 2019 až september 2009 sa pohyboval v rozmedzí od 2.073,08 eura do 3.095,20 eura mesačne brutto. Za obdobie od januára 2021 do augusta 2021 sa jeho príjem pohyboval v rozmedzí od 2.200,- eur do 3.200,- eur mesačne brutto.

21. V písomnom vyjadrení zo dňa 28.6.2021 vyčíslila žalobkyňa výšku zmluvného úroku, akú by bol žalovaný zaplatil pri riadnom plnení povinností ako cenu peňazí a celkovú dlžnú sumu úroku. V zmysle bodu 1.2. zmluvy bola žalovanému poskytnutá istina úveru vo výške 2.000,- eur, pričom predmetný úver bol žalovaný povinný splácať v 120 pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 29,90 eura. Vzhľadom na uvedenú výšku anuitnej splátky a počet splátok, mal žalovaný zaplatiť žalobcovi celkom sumu vo výške 3.588,- eur (120 x 29,90 eura, t. j. 3.588 eur). Z celkovej sumy 3.588,- eur istina úveru bola vo výške 2.000,- eur, a prevyšujúca suma 1.588,- eur je sumou zmluvného úroku, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Keďže žalovaný do zosplatnenia úveru zaplatil na úrokoch sumu vo výške 250,98 eura do predčasného zosplatnenia, a súd už priznal žalobkyni dlžný zmluvný úrok vo výške 111,27 eura (nezaplatený vyčíslený úrok), neuhradený, a súdom doposiaľ nepriznaný dlžný úrok predstavuje potom sumu 1.225,75 eura, vypočítanú ako dohodnutý zmluvný úrok v celkovej sume 1.588,- eur mínus úhrady žalovaného na úroky v sume 250,98 eura mínus súdom priznaná časť neuhradeného zmluvného úroku v sume 111,27 eura. Dodala, že po predčasnom zosplatnení úveru neuskutočnil žalovaný už žiadnu úhradu na úrok.

22. Z prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia a z prehľadu splácania po predčasnom zosplatnení, doručených súdu žalobkyňou až spolu s vyjadrením zo dňa 28.6.2021, ktorým reagovala na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu, súd prvej inštancie zistil, že žalovaný z predmetného úverového vzťahu zaplatil v období do predčasného zosplatnenia úveru, t. j. do 10.4.2014, celkom 358,80 eura, z tohto 250,98 eura bolo započítaných na úrok a 107,82 eura bolo započítaných na istinu. Po zosplatnení nevykonal už žiadnu úhradu.

23. Súd vec právne posúdil nasledovne:

24. Záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravujú tretou časťou Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy).

25. Podľa § 497 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 502 ods. 1 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

27. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

28. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 565 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Ustanovenie § 52 ods. 2 OZ bolo s účinnosťou od 1.4.2015 doplnené o tretiu vetu, podľa ktorej, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Novela, ktorou bolo doplnené predmetné ustanovenie do Občianskeho zákonníka, nemá prechodné ustanovenia, a teda vzťahuje sa aj na právne vzťahy vzniknuté pred jej účinnosťou.

33. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Podľa § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej

podnikateľskej činnosti, a d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

35. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (pozn. § 52 až § 60 OZ obsahujúce všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv) musí obsahovať aj ďalšie podstatné náležitosti taxatívne vypočítané v ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ v príslušnom znení.

36. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1; b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

37. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

38. Podľa ust. § 517 ods. 1 prvej vety OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

39. Podľa § 369 ods. 1 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

40. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky /ďalej len „ECB“/ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu).

41. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

42. Žalovaný sa dostal do omeškania s platením každej zo splátok úveru dňom bezprostredne nasledujúcim po márnom uplynutí lehoty splatnosti jednotlivých splátok. Do omeškania s platením zosplatennej časti úveru sa dostal dňom bezprostredne nasledujúcim po zosplatení, t. j. dňa 10.4.2014. Základná úroková sadzba ECB platná k 10.4.2014 bola 0,25 %, čomu zodpovedajú zákonné úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva zvýšené o 8 percentuálnych bodov, t. j. úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne z dlžnej sumy.

43. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

44. Podľa § 216 ods. 1, ods. 2 CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

45. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

46. Vykonaným dokazovaním v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o žalobnom nároku v rozsahu, v ktorom bol zrušený odvolacím súdom, a to listinami, konkrétne úverovou zmluvou, výpisom z účtu, upomienkami, výzvou na predčasné splatenie úveru, doručenkou, výpisom z hlavnej knihy žalobkyne, lustráciou v Sociálnej poisťovni, ako aj vyjadrením žalovaného, doplneným o písomné vyjadrenie žalobkyne zo dňa 28.6.2021, o prehľad splácania do predčasného zosplatenia, o prehľad splácania

po predčasnom zosplatnení, o aktuálnu lustráciu v Sociálnej poisťovni, ako aj o ďalšie vyjadrenie žalovaného, súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol dňa 21.11.2012 záväzkový právny vzťah založený úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa žalobkyňa ako banka a veriteľ zaviazala poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi bezúčelový bezhotovostný úver v sume 2.000,- eur za podmienok pre poskytnutie úveru stanovených touto zmluvou a VOP. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť v 120 pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške po 29,90 eura, splatných do 15. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka úveru bola splatná dňa 17.12.2012 a celý úver mal byť splatným dňa 15.11.2022. Súčasť zmluvy tvorili VOP a sadzobník poplatkov.

47. Žalobkyňa poskytla žalovanému úver v plnej výške hneď v deň uzavretia zmluvy, a to prevodom na účet určený žalovaným. Žalovaný porušil platobnú disciplínu, preto žalobkyňa po predchádzajúcich upozorneniach využila právo dojednané v zmluve, a vyhlásila predčasnú splatnosť celého úveru k 9.4.2014.

48. Súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že žalovaný nesplatil celý úver, ani že dlžná istina úveru aj s príslušenstvom zodpovedala sume uplatnenej v žalobe, keďže žalovaný túto skutočnosť nenamietal, ktorý nerozporoval ani splnenie zákonných podmienok pre zosplatnenie úveru.

49. Predmetná zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ako aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ. Na aplikácii osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka na predmetný záväzkový vzťah nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), nakoľko pôsobnosť Obchodného zákonníka je eliminovaná ochranou spotrebiteľa, a uzatváranie tzv. absolútnych obchodov medzi dodávateľom a spotrebiteľom je platné iba v rozsahu obsahujúcom úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa.

50. O nároku žalobkyne v časti o zaplatenie poplatkov v sume 61,66 eura a v časti o zaplatenie sumy 2.013,23 eura s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.892,18 eura od 10.04.2014 až do zaplatenia už bolo právoplatne rozhodnuté výrokmi I. a II. rozsudku č. k. 7C/153/2014-82 zo dňa 31.10.2019.

51. Po čiastočnom zrušení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom tak zostal predmetom sporu iba žalobný nárok o zaplatenie 12,90 % ročného zmluvného úroku z nezaplatenej istiny 1.892,18 eura za obdobie od 29.4.2014 do zaplatenia a nárok o zaplatenie 8 % ročného úroku z omeškania z nezaplatených zmluvných úrokov za obdobie od 10.4.2014 do zaplatenia.

52. Zmluvné úroky z úveru do konečnej splatnosti úveru pri riadnom splácaní úveru, teda do 15.11.2022, by zodpovedali sume vypočítanej ako: súčet všetkých splátok, na zaplatenie ktorých sa žalovaný zaviazal, t. j. 29,90 eura/splátka x 120 splátok, spolu 3.588,- eur, po odpočítaní istiny úveru vo výške 2.000,- eur, t. j. vyčíslené zmluvné úroky celkom 1.588,- eur, keďže splátky pozostávali iba zo splátky istiny úveru a splátky úroku z úveru. Nakoľko do zosplatnenia zaplatil žalovaný na zmluvných úrokoch sumu 250,98 eura, a II. výrokom rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 31.10.2019, vyhláseným v tomto spore, ktorý nadobudol v tejto časti právoplatnosť, priznal súd žalobkyňi nezaplatené zmluvné úroky za obdobie do 9.4.2014 v sume 111,27 eura, vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu vyjadreného v zrušujúcom uznesení, ktorým názorom je súd prvej inštancie viazaný, má žalobkyňa nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, na ktoré by mala inak žalobkyňa nárok pri riadnom splácaní úveru žalovaným, teda za obdobie od 29.4.2014 do 15.11.2022 v sume vypočítanej ako rozdiel medzi celkovou sumou dojednaných zmluvných úrokov vo výške 1.588,- eur a zaplatenou sumou úrokov vo výške 250,98 eura a súdom priznanej sumy úrokov z úveru vo výške 111,27 eura skorším rozsudkom v časti, ktorá už nadobudla právoplatnosť, konkrétne výrokom II. rozsudku zo dňa 31.10.2019, v zodpovedajúcej sume neuhradených a súdom doposiaľ právoplatne nepriznaných úrokov z úveru vo výške 1.225,75 eura.

53. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je skutkovo a právne dôvodná nielen v časti o zaplatenie sumy 2.013,23 eura s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.892,18 eura od 10.04.2014 až do zaplatenia, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté II. výrokom rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 7C/153/2014-82 zo dňa 31.10.2019, ale žaloba je dôvodná aj v časti nezaplatených úrokov z úveru za obdobie po zosplatnení úveru, avšak iba za obdobie do termínu konečnej splatnosti úveru podľa zmluvy, v zodpovedajúcej neuhradenej a súdom doposiaľ nepriznanej sume 1.225,75 eura, preto súd žalobe vyhovej aj v tejto

časti I. výrokom tohto rozsudku. Keďže právoplatným II. výrokom skoršieho rozsudku vyhláseného v tomto spore dňa 31.10.2019 súd povolil žalovanému zaplatiť súdom uloženú sumu v splátkach vo výške po 120,- eur mesačne až do zaplataenia, pri rozhodovaní o predmete sporu v rozsahu, v ktorom bola vec zrušená odvolacím súdom na ďalšie konanie a rozhodnutie, zohľadnil súd túto okolnosť, a v súlade s ust. § 217 od. 2 CSP, § 232 ods. 4 CSP umožnil žalovanému zaplatiť žalobkyni súdom uloženú sumu v pravidelných mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania žalovaného s plnením ktorejkoľvek splátky, pričom súd prihliadol nielen na žiadosť žalovaného, na výšku súdom uloženej povinnosti, na osobné, rodinné a majetkové pomery žalovaného, na žalovaným tvrdené vysoké životné náklady v hlavnom meste, na jeho ďalšie dlhy z iných úverových vzťahov, ale aj na jeho nadštandardný mesačný príjem, na skutočnosť, že od uzavretia úverovej zmluvy mal žalovaný dostatok času na úhradu aspoň časti dlžnej sumy. Súd musel zohľadniť aj oprávnený záujem žalobkyne ako veriteľa žalovanej pohľadávky na úhradu dlžnej sumy v časovom horizonte maximálne 3 rokov od právoplatnosti tohto rozsudku, čo je v súlade s ustálenou súdnou praxou. Súd umožnil žalovanému zaplatiť žalobkyni zmluvné úroky v sume priznanej jej týmto rozsudkom (I. výrok) mesačnými splátkami po 50,- eur až do zaplataenia, majúc na zreteli, že tieto splátky bude žalovaný povinný platiť popri splátkach podľa už právoplatného II. výroku rozsudku zo dňa 31.10.2019.

54. V prevyšujúcej časti, o ktorej nebolo doposiaľ rozhodnuté právoplatnými výrokmi I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 31.10.2019 a I. výrokom tohto rozsudku, súd žalobu ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietol (II. výrok). Zamietnutá časť žaloby predstavuje 8 % ročný úrok z omeškania nad rámec súdom priznaných úrokov z omeškania právoplatným II. výrokom skoršieho rozsudku zo dňa 31.10.2019, keďže žalobkyňa nemá nárok požadovať od žalovaného príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky, a teda ani úroky z omeškania z úrokov z úveru, t. j. ani z úrokov z úveru v sume 111,27 eura, vyčíslených za obdobie do 9.4.2014, ani z úrokov z úveru v sume 1.225,75 eura, vyčíslených za obdobie od 10.4.2014 do 15.11.2022, ani z úrokov z úveru za obdobie od 16.11.2022 až do zaplataenia neuhradených úrokov z úveru. Iba pre úplnosť súd poznamenáva, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu, za obdobie od 16.11.2022 až do zaplataenia nemá žalobkyňa nárok požadovať od žalovaného ani úrok z úveru.

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

57. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania popri strane.

58. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

59. Predmetom tohto sporu bolo 1.) zaplataenie sumy 2.074,89 eura, pozostávajúcej z neuhradenej istiny 1.892,18 eura, z kapitalizovaného zmluvného úroku v sume 111,27 eura, z nezaplatených sankčných poplatkov v sume 9,78 eura, z poplatkov v sume 61,66 eura za upomienky, ako aj 2.) 12,90 % zmluvný úrok z nezaplatenej dlžnej istiny 1.892,18 eura od 29.4.2014 až do zaplataenia, ktorý v danom prípade, za obdobie od 29.4.2014 až do 15.11.2022 pri riadnom splácaní úveru by predstavoval sumu 1.225,75 eura, ďalej 3.) 8 % ročný úrok z omeškania z nezaplatenej dlžnej istiny 1.892,18 eura od 10.4.2014 až do zaplataenia a 4.) 8 % ročný úrok z omeškania z nezaplatených úrokov od 10.4.2014 až do zaplataenia. Predmet sporu tak zodpovedal sume 3.300,64 eura spolu s úrokmi z omeškania.

60. Žalobkyňa vzala žalobu späť v časti o zaplataenie sumy 61,66 eura z iného dôvodu, než pre správanie žalovaného v priebehu sporu, a teda práve žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania v tejto časti (konanie právoplatne zastavené v tejto časti I. výrokom skoršieho rozsudku zo dňa 31.10.2019), a v tejto časti mal preto procesný úspech žalovaný. Konanie bolo zastavené v časti o zaplataenie sumy 61,66 eura zodpovedajúcej poplatkom za upomienky, čo predstavuje 1,87 % predmetu sporu.

61. V tomto spore mali čiastočný úspech obe strany sporu. Žalobkyňa bola úspešná v časti o zaplataenie sumy 2.013,23 eura spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.892,18 eura od 10.4.2014 až

do zaplataenia (právoplatný II. výrok skoršieho rozsudku zo dňa 31.10.2019). Rovnako bola úspešná aj v časti neuhradených zmluvných úrokov z úveru v kapitalizovanej sume 1.225,75 eura, na zaplataenie ktorých úrokov sa zaviazal žalovaný v zmluve, teda za obdobie až do 25.11.2022 (I. výrok tohto rozsudku), a teda jej úspech v tomto spore zodpovedal sume 3.238,98 eura spolu s priznaným úrokom z omeškania, čo predstavuje 98,13 % predmetu sporu.

62. Žalovaný bol úspešný iba v časti 8 % úrokov z omeškania z nezaplataených úrokov z úveru za obdobie od 10.4.2014 do zaplataenia (II. výrok). Tento úspech žalovaného, keďže sa týkal iba časti uplatnených úrokov z omeškania, na účely rozhodovania o nároku na náhradu trov konania, súd nezohľadňoval.

63. Nakoľko žalobkyňa mala vo veci vyšší úspech než žalovaný, a súd nezistil existenciu žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP, súd nárok na náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP, a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanému vypočítaný ako rozdiel medzi pomerom úspechu žalobkyne vo veci samej (98,13 %) a procesným úspechom žalovaného v časti zastavenia konania (1,87 %) v zodpovedajúcom rozsahu 96,26 % (III. výrok), o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktorý postup je v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v písomnom vyhotovení.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.